

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

การศึกษาอุบัติภัยและการกราะจากของໄตโนนแพลกเจลเลตในครอบครัว

Dinophysiaceae, Gonyaulacaceae และ Peridiniaceae ในอ่าวไทย พอดรูปได้ดังนี้

1. ยังคงของໄตโนนแพลกเจลเลตในแต่ละครอบครัว

1.1 ยังคงของໄตโนนแพลกเจลเลตในครอบครัว Dinophysiaceae พบ 1 ลูก สืบ ลูก Dinophysis มี 17 ชนิด ได้แก่ *D. acutoides*, *D. amygdala*, *D. argus*, *D. caudata*, *D. cuneus*, *D. doryphorum*, *D. favus*, *D. hastata*, *D. infundibulus*, *D. miles*, *D. mitra*, *D. parvula*, *D. recurva*, *D. rotundata*, *D. rudgeti*, *D. schuetzii* และ *D. specie 1*

1.2 ยังคงของໄตโนนแพลกเจลเลตในครอบครัว Gonyaulacaceae พบ 2 ลูก สืบ

1.2.1 ลูก Gonyaulax มี 6 ชนิดได้แก่ *G. diegensis*, *G. digitale*, *G. glyptorhynchus*, *G. polyedra*, *G. polygramma* และ *G. spinifera*

1.2.2 ลูก Protogonyaulax มี 4 ชนิด ได้แก่ *P. cohorticula*, *P. fratercula*, *P. leeii* และ *P. tamarensis*

1.3 ยังคงของໄตโนนแพลกเจลเลตในครอบครัว Peridiniaceae พบ 6 ลูก สืบ

1.3.1 ลูก Diplopsalis มีเพียงชนิดเดียวได้แก่ *D. specie 1*

1.3.2 ลูก Dissodium มีเพียงชนิดเดียวได้แก่ *D. asymmetrica*

1.3.3 ลูก Zygambikodinium มีเพียงชนิดเดียวได้แก่ *Z. lenticulatum*

1.3.4 ลูก Peridinium มีเพียงชนิดเดียวได้แก่ *P. quinquecorne*

1.3.5 ลูก Protoperidinium มี 44 ชนิด ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 subgenus ได้แก่

Subgenus 1 *Archaoperidinium* มี 8 ชนิด ได้แก่

Protoperidinium abei, *P. avellana*, *P. biconicum*, *P. excentricum*, *P. minutum*, *P. nux*, *P. thorianum* และ *P. ventricum*

Subgenus 2 *Protoperidinium* แบ่งออกเป็น 3 group คือ

Group 1 *Orthoperidinium* มี 2 section ได้แก่

Section 1 *Conica* มี 9 ชนิด ได้แก่ *Protoperidinium achromaticum*, *P. conicum*, *P. leonis*, *P. multistriatum*, *P. paulseni*, *P. pentagonum*, *P. persicum*, *P. subinerme* และ *P. venustum*

Section 2 *Oceania* มี 3 ชนิด ได้แก่ *Protoperidinium depressum*, *P. murrayi* และ *P. oceanicum*

Group 2 *Metaperidinium* มี 2 section ได้แก่

Section 1 *Humilia* มี 11 ชนิด ได้แก่ *Protoperidinium angustum*, *P. asymmetricum*, *P. curtipes*, *P. divergents*, *P. elegans*, *P. globulum*, *P. grande*, *P. hirobis*, *P. ovatum*, *P. quarnerense* และ *P. weisneri*

Section 2 *Pyriformis* มี 2 ชนิด ได้แก่ *Protoperidinium latispinum* และ *P. stenii*

Group 3 *Paraperidinium* มี 11 ชนิด ได้แก่ *Protoperidinium curvipes*, *P. diabolum*, *P. heteracanthum*, *P. nipponicum*, *P. okamurai*, *P. ovum*, *P. pallidum*, *P. pellucidum*, *P. sphaericum*, *P. spinulosum* และ *P. specie 1*

1.3.6 ลูกค *Scrippsiella* มีเพียงชนิดเดียวได้แก่ *S. trochoidea*

ลักษณะรูปและสีกงจะต่าง ๆ ของไคโนนแฟลกเซลเลตแต่ละชนิดในแต่ละครอบครัวได้ สังเขปสำหรับรายไป พร้อมทั้งสังเขปเป็นทุ่นๆ เพื่อใช้ในการจำแนกยังไง

2. ปริมาณและการกระจายของไคโนนแฟลกเซลเลตในแต่ละครอบครัว

2.1 อ่าวไทยตอนบน พบริโภคไนโตรฟลักเซลเลตมีการกระจายอยู่ทั่วไป บริเวณที่พบมี การกระจายหนาแน่นมากที่สุด ได้แก่ บริเวณปากแม่น้ำเจ้าพระยา สังหารีคลื่นกรีดราการ สีหัวรับไคโนนแฟลกเซลเลตในครอบครัว *Dinophysiaceae* ยังคงที่พบเลือนอยู่แก่ *Dinophysis caudata* และ *D. rudgei* ไคโนนแฟลกเซลเลตในครอบครัว *Gonyaulacaceae* ยังคงที่พบ เลือนอยู่แก่ *Gonyaulax polyedra* และไคโนนแฟลกเซลเลตในครอบครัว *Peridiniaceae* ยังคงที่พบเลือนอยู่แก่ *Protoperidinium curtipes*, *P. hirobis* และ *P. pellucidum*

2.2 อ่าวไทยตอนล่าง พบริโภคไนโตรฟลักเซลเลตมีการกระจายอยู่ทั่วไปเป็นทั่วไป บริเวณ ที่มีการกระจายหนาแน่นมากที่สุดได้แก่ บริเวณใกล้ชายฝั่งทะเลและท่าจังตอนล่างดังต่อไปนี้ สังหารี ลุ่วไปจนถึงสังหารีราธิวาส สีหัวรับไคโนนแฟลกเซลเลตในครอบครัว *Dinophysiaceae* ยังคงที่พบเลือนอยู่แก่ *Dinophysis infundibulins* และ *D. rotundata* ไคโนนแฟลกเซลเลต ในครอบครัว *Gonyaulacaceae* ยังคงที่พบเลือนอยู่แก่ *Gonyaulax polygramma* และ *G. spinifera* และไคโนนแฟลกเซลเลตในครอบครัว *Peridiniaceae* ยังคงที่พบเลือนอยู่แก่ *Protoperidinium divergents*, *P. hirobis* และ *P. stenii*

2.3 บริเวณอ่าวไทยทางข่ายฝั่งทะเลด้านตะวันออก มีปริมาณและการกระจายพอดีรูป ได้แก่นี้

2.3.1 ปริมาณรวมของไคโนนแฟลกเซลเลตทุกครอบครัวมีค่าเฉลี่ยบีบ (จำนวนตัวต่อ ลูกบาศก์เมตร) มากที่สุดในเดือนพฤษภาคม กองลงมาได้แก่เดือนมิถุนายนและเดือนสิงหาคม สีหัวรับเตือนที่มีค่าเฉลี่ยบีบต่ำที่สุดคือเดือนกุมภาพันธ์

การกระจายของไคโนนแฟลกเซลเลตรวมทุกครอบครัวนี้ พบร่วมกับ การกระจายอยู่ทั่วไป โดยพบหนาแน่นมากที่สุด บริเวณปากแม่น้ำเจ้าพระยา สังหารีคลื่นกรีดราการ และปากแม่น้ำท่าสิน สังหารีคลื่นกรีดราการ และบริเวณที่อยู่ใกล้ฝั่งจะมีความหนาแน่นมากกว่าบริเวณที่อยู่ ไกลฝั่ง

2.3.2 ปริมาณรวมของไคโนแฟลกเซลล์ในครอบครัว *Dinophysiaceae*

มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในเดือนธันวาคม รองลงมาคือเดือนพฤษภาคมและเดือนสิงหาคม มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในเดือนพฤษภาคม ส่วนใหญ่มีการกระจายหนาแน่นบริเวณใกล้ฝั่ง

2.3.3 ปริมาณรวมของไคโนแฟลกเซลล์ในครอบครัว *Gonyaulacaceae*

มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในเดือนสิงหาคม รองลงมาได้แก่เดือนพฤษภาคมและเดือนกันยายน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในเดือนกรกฎาคม สาหรับไคโนแฟลกเซลล์ในครอบครัวนี้พบว่ามีปริมาณน้อยและพบเพียงบางแห่งเท่านั้น

2.3.4 ปริมาณรวมของไคโนแฟลกเซลล์ในครอบครัว *Peridiniaceae*

มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในเดือนสิงหาคม รองลงมาได้แก่เดือนพฤษภาคมและเดือนกันยายน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในเดือนกุมภาพันธ์ สาหรับไคโนแฟลกเซลล์ในครอบครัวนี้พบได้ค่อนข้างมากและมีการกระจายอยู่ทั่วไป ส่วนใหญ่มีการกระจายหนาแน่นในบริเวณใกล้ฝั่งมากกว่าบริเวณไกลฝั่ง

3. ปัจจัยทางดิเวศที่วิเคราะห์ที่สำคัญบางประการ

3.1 อ่าวไทยตอนบน มีค่าอุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุดบริเวณชายฝั่งทะเล จังหวัดสัตหีบุรี และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดบริเวณกลางอ่าวไทย ความเค็มมีค่าเฉลี่ยสูงสุดบริเวณชายฝั่งทะเล จังหวัดสัตหีบุรี ตัวบึงเนินกัน และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดบริเวณปากแม่น้ำแม่กลอง จังหวัดลพบุรีสัจจะราษฎร์ ปริมาณออกซิเจนที่ลดลงในน้ำมีค่าเฉลี่ยสูงสุดบริเวณกลางอ่าวไทยทางตอนล่าง และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดบริเวณปากแม่น้ำเจ้าพระยา จังหวัดลุมพุกปราการ

3.2 อ่าวไทยตอนล่าง มีค่าอุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุดบริเวณชายฝั่งทะเล จังหวัดตราด และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดบริเวณกลางอ่าวไทยทางตอนล่าง ความเค็มมีค่าเฉลี่ยสูงสุดบริเวณกลางอ่าวไทยทางตอนล่าง และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดบริเวณชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร และมีค่าเฉลี่ยสูงสุดบริเวณตอนบนของช่ายฝั่งทะเล จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3.3 บริเวณอ่าวไทยทางชายฝั่งทะเลด้านตะวันออก มีค่าอุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุดในเดือนพฤษภาคม และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในเดือนพฤษภาคม ความเค็มมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในเดือนพฤษภาคม และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในเดือนธันวาคม ปริมาณออกซิเจนที่ลดลงในน้ำมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในเดือนกันยายน และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในเดือนสิงหาคม

3.4 ค่าอุณหภูมิและความชื้นในแต่ละเดือนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทagy
ลักษณะ ล้วนค่าปริมาณออกซิเจนที่ออกหายในน้ำมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทagy
ลักษณะ

3.5 ค่าอุณหภูมิในแต่ละฤดูสมรรุสุมและในแต่ละส่วนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ยิ่งทagy ค่าความเค็มในแต่ละฤดูสมรรุสุมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทagy แล้วใน
แต่ละส่วนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางลักษณะ ประมาณออกซิเจนที่ออกหายในน้ำในแต่ละ
ฤดูสมรรุสุมและในแต่ละส่วนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางลักษณะ

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

1. เมื่อจะจากบริเวณที่ทำการศึกษาเป็นบริเวณที่กว้างมาก ตั้งนั้นการเก็บตัวอย่างเพื่อ
การแพร่กระจายทุกเดือนตลอดปี จึงเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก เพราะต้องลงทุนสูงและใช้เวลามาก
การศึกษาในครั้งนี้จึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลของไคนอนแฟลกเคลล์เดตในครอบครัวที่ลักษณะ ฯ จากตัวอย่าง
ที่เก็บตลอดอ่าวไทยเพียงครั้งเดียว ล้วนการแพร่กระจายในถูกกล่าวต่าง ๆ ใต้ทำการวิเคราะห์
ตัวอย่างที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ จึงได้เก็บตัวอย่างบริเวณอ่าวไทยทางชายฝั่ง
ทะเลด้านตะวันออกเท่านั้น ตั้งนั้นข้อมูลของไคนอนแฟลกเคลล์เดตที่พบจากการศึกษาครั้งนี้จึงอาจจะ
บ่งบอกความหลากหลายที่ไม่ครบถ้วน จึงควรทำการศึกษาเพิ่มเติมในบริเวณอื่น ๆ รอกโดยการศึกษาเก็บข้อมูลอย่าง
ล้ำลึกและต่อเนื่องกันตลอดปี

2. การเก็บตัวอย่างเพื่อนำมาวิเคราะห์ ควรทำการเก็บตัวอย่างน้ำในระดับต่าง ๆ
รวมกับการลากถุงแพลงค์ตอนในแนวตั้ง เพื่อการกรองขยายของแพลงค์ตอนแต่ละชั้นในระดับต่าง ๆ
ด้วย

3. ควรทำการศึกษาคุณลักษณะพิเศษของน้ำทะเลทั้งทางค้านยิ่งสภาพ เช่น และศักยภาพ ควบคู่
กันไปด้วย เพื่อจะได้ใช้อธิบายถึงอิทธิพลของปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ที่อาจมีผลต่อการกรองขยายของ
แพลงค์ตอน

4. ควรศึกษาเรื่องปัจจัยของลักษณะแวดล้อมต่าง ๆ ว่ามีผลต่อแพลงค์ตอนพิเศษที่จะทำการ
ศึกษาอย่างไร ในห้องปฏิบัติการรวมทั้งที่ว่าปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อรูปร่างของแพลงค์ตอนพิเศษใน
อย่างไร เพื่อนำมาใช้ประกอบในการศึกษาทางค้านยิ่งทราบได้ดียิ่ง

5. ควรทำการศึกษาอยุธยาเรียนของแพลงค์ตอนพิเศษในครอบครัวอื่น ๆ รอกเพื่อใช้เป็น
พื้นฐานในการศึกษาทางค้านยิ่ง ฯ ที่เก็บข้อมูลต่อไป